

Struktura seminární práce

Úvodní strana

(název fakulty/školy)

(tlustý nadpis – název seminární práce)

(Seminární práce z (předmět))

(příjmení jméno)

(název předmětu (+ číslo skupiny))

(datum)

1

Velikost písma zde užíváte podle vlastního uvážení. Důležité je, aby největší byl nadpis pro práci, druhý největší byl název školy a menší písmo je dobré použít pro uvedení, z jakého předmětu je tato práce a pro údaje v pravém dolním rohu stránky. Postačující velikost pro nadpis seminární práce je 22 a pro nejmenší text, na této stránce, je 11 nebo 12. Používáte zde zarovnání na střed a vpravo. Vyplatí se už od samého začátku zavést číslování stránek, které je umístěno v zápatí. Takto vypadá hrubý vzhled první stránky, může být doplněn např. logem školy (umístěným vlevo nahoře) nebo vedoucím této práce (umístěným dole uprostřed).

Druhá strana

Obsah

1. Úvod	2
2. Teoretická část	3
2.1. Druhy náboženství	3
2.1.1. Křesťanství	3
2.1.1.1. (text o křesťanství)	3
2.1.1.2. (další text o křesťanství)	4
2.1.2. Islám	6

Na druhé straně zpravidla bývá obsah celé práce. Ještě než začnete psát jakýkoliv text, je dobré vkládat do nadpisů úroveň textu. Tyto úrovně slouží k zobrazení daného nadpisu v obsahu. Tvorba obsahu by se měla dělat až na samotném závěru práce, ale doporučuji si průběžně zkoušet vložit obsah a ujistit se tak, že odpovídá vašim požadavkům. V obsahu by mělo být vše očíslováno pomocí formátu číslování, který vidíte na ukázce. Při kontrole vašeho obsahu používáte aktualizaci pole. Máte na výběr aktualizace celého pole anebo pouze čísel stránek. Při aktualizaci celého pole může dojít k tomu, že v obsahu se vygeneruje celý text některých z kapitol. Je to z důvodu používání SHIFT + ENTERU, díky kterému můžete psát text pod danou kapitolu, aniž byste zasahovali do číslování. Naštěstí můžete přímo zasahovat do obsahu a přebytečný text vymazat anebo brát na tento problém ohledy již ze začátku a používat pouze ENTER s manuálním odebrání číslování k vepisování textu do kapitol.

Poznámka: Kdybyste chtěli být opravdu důkladní při tvorbě takovéto práce, tak úvod se čísluje pomocí čísla 0 nebo se číslování nepoužívá.

Úvod

Čtenář by se měl dozvědět, čím se ve vaší práci zabýváte, co bylo úkolem, jaké bylo zadání a uvést postup při vypracování. Můžete psát i o tom, co vás k této práci vedlo. Jaké byly komplikace nebo čeho jste se dopátrali si nechte až pro psaní samotného závěru práce. Strany s úvodem nejsou vůbec komplikované. Rozsah je většinou na jednu až na dvě strany (A4) zahrnující klasický nadpis: „Úvod“, za kterým následují odstavce s textem.

Teoretická část

Teoretická část

1. (nadpis první kapitoly)
 - 1.1. (nadpis první podkapitoly)

(text první podkapitoly)

(text první podkapitoly)

(text první podkapitoly)
 - 1.2. (nadpis druhé podkapitoly)

(text druhé podkapitoly)
2. (nadpis druhé kapitoly)

Tato část zahrnuje odborné články na daná témata, které vy sami zformujete. Můžete použít i různé citace, poznámky, komentáře, vyjádření vlastních názorů, ale měli byste dodržet „jádro odbornosti“, kdy píšete o dané věci, co to je, jak to funguje, kde se to využívá a hlavně se vyjadřovat spisovnou češtinou. Jednotlivé kapitoly bývají očíslovány (viz obsah).

Pokud chcete začít psát text do některé z kapitol, tak je dobré stisknout SHIFT+ENTER, pomocí kterého budete psát text od stejného levého okraje stránky, u kterého je umístěn nadpis vaší kapitoly. Standardní velikost písma v psaných textech je 12, nadpisy by měly být psané pomocí většího písma. S narůstající úrovní nadpisu roste i jeho velikost písma.

Co se týče vzdáleností mezi řádky, u všech řádků v práci se automaticky nastavuje řádkování: 1,5 řádku. Ještě se nastavují mezery mezi jednotlivými odstavci a nadpisy. Tato problematika záleží spíš na vás. Důležité je zachovat symetričnost a klást důraz na to, aby mezi hlavními nadpisy a jednotlivými kapitolami byly větší mezery, rovněž tak mezi nadpisy kapitol a jejich textem. V ukázce jsou mezery mezi hlavními nadpisy a nadpisy kapitol nastaveny na 24 bodů před textem a 24 bodů za textem. Mezi jednotlivými kapitolami je nastaveno 18 bodů před textem a 18 bodů za textem.

Praktická část

Praktická část

1. (Tabulka – název tabulky/dotazníku/zkoumání)

Znění otázky:	Možné odpovědi:	Počty odpovědí:
(otázka č. 1)	(odpověď č. 1)	1
	(odpověď č. 2)	5
	(odpověď č. 3)	3
	(jiné odpovědi)	
(otázka č. 2)	(odpověď č. 1)	6
	(odpověď č. 2)	4
...

(Tabulka č. 1 – (název dotazníku))

2. (Graf – název grafu)

(Graf č. 1 – (název grafu))

V praktické části můžete nalézt spoustu tabulek, grafů a různých textů, které nějakým způsobem vyhodnocují výsledky vaší práce. Zkoumané subjekty mohou být různě tříděny (rozdělení lidí v kolektivu), záleží pouze na vašem pojetí. Tyto data mají za úkol zjištění pravdivosti a přitom by měly stavět na daných základech.

Při tvorbě této části je možné využít tabulek. Vyplatí se využít tabulkový editor Excel, kde se s daty pohodlně pracuje. Při vkládání tabulky z tabulkového editoru do editoru textového (Word) je důležité zvolit způsob vložení. Pokud se tabulku pokusíte vložit přes klasické vložení: CTRL+V, tak textový editor může vaši tabulku přeformátovat. Je tedy dobré, než začnete vkládat, tak si v nástrojové liště nalézt: Vložit – Vložit jinak... - a vybrat vhodný formát. Z vlastní zkušenosti bych doporučil zvolit formát typu: List aplikace microsoft Excel – objekt, neboť vám dovolí změnu dat v tabulce i po vložení. Název tabulky bývá zpravidla umístěn nad příslušnou tabulkou.

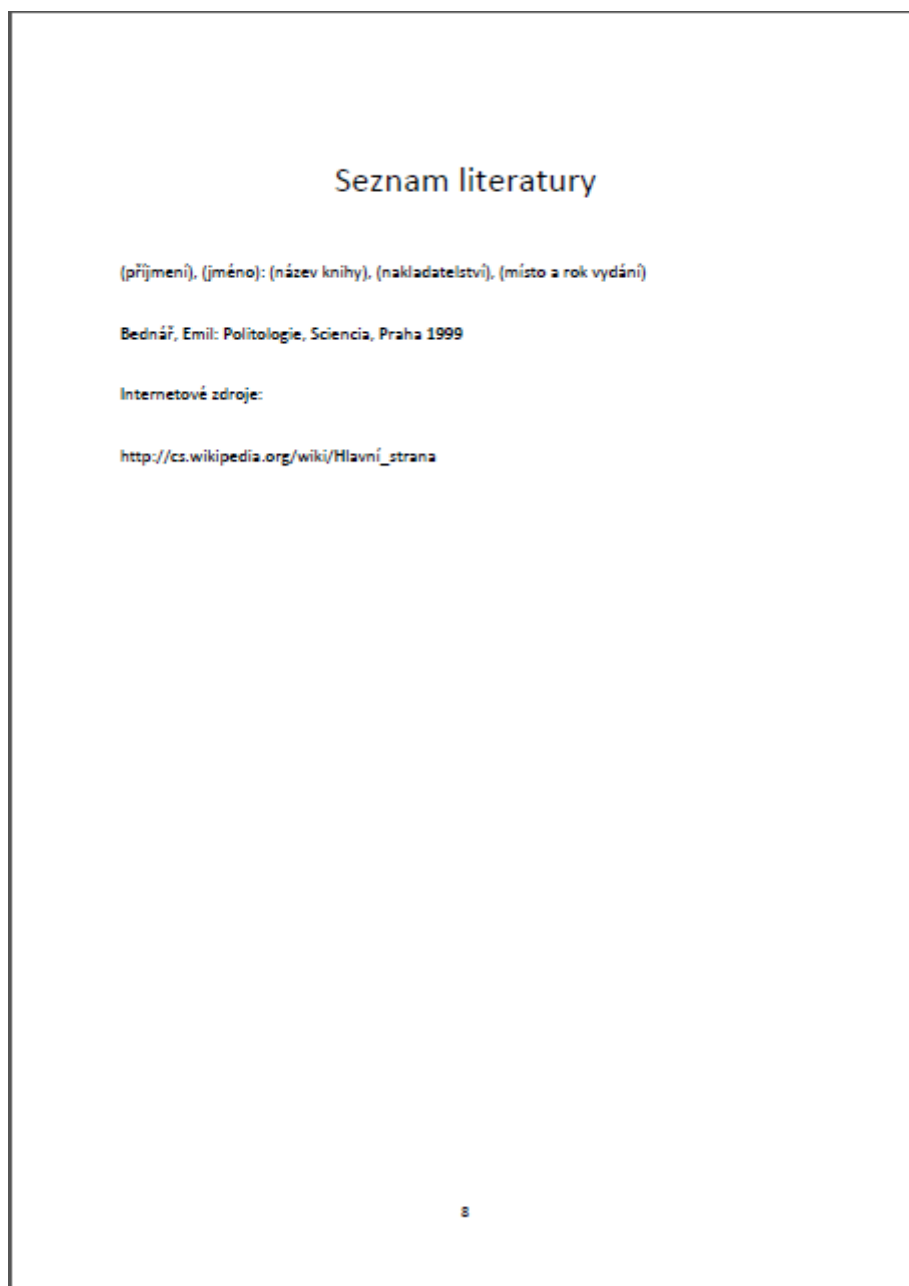
U grafů se způsobem jejich vložení nemusíte tolik zabývat. Visuální stránka grafu záleží pouze na vás a rozložení tabulek rovněž. Měli byste je navrhnout takovým způsobem, aby posloužily k dobré orientaci v zkoumaných datech.

Všechny tabulky a grafy by měli mít pod sebou příslušný popisek. Dané popisky budete později zadávat do části „Přílohy“, kde, podobně jako v obsahu, je jednu po druhé zadáte a ke každé přiřadíte příslušné číslo stránky, na kterých budou umístěny.

Závěr

Závěr je tou nejdůležitější částí vaší práce. Mělo by zde být uvedeno, jakých výsledků jste se dopátrali a můžete i zdůvodnit vlastními názory vaše výsledné hodnoty. Další věcí, kterou zde můžete zmínit, je: „k čemu nám tato práce posloužila“, „proč jsme se daným tématem zabývali“, „pro koho by mohla být přínosem informací“. Rozsah závěru obvykle vyjde na 2 strany (A4) i více.

Seznam literatury

Seznam literatury slouží k shromáždění veškerých zdrojů, ze kterých jste čerpali informace. Je proto dobré, si již při zpracovávání zaznamenávat jednotlivé internetové odkazy a publikace, které jste četli, abyste tento seznam mohli vytvořit. Jak zformulovat položku nějaké publikace je uvedeno v ukázce. Je důležité, abyste měli všechny autory seřazené podle abecedy.

Při vytváření internetových zdrojů existuje řada způsobů, jak dané odkazy zformulovat. Nejpodstatnější věcí je, aby příslušný odkaz byl funkční. Taky je vhodné, abyste oddělili publikace od internetových zdrojů. V ukázce je použit oddělovač: „Internetové zdroje:“.

Přílohy

Přílohy	
(typ objektu + jeho číslo) – (název objektu).....	(aktuální strana, kde se objekt vyskytuje)
Graf č. 1 – (název grafu č. 1).....	10
Graf č. 2 – (název grafu č. 2).....	11
Tabulka č. 1 – (název tabulky č. 1).....	12
Tabulka č. 2 – (název tabulky č. 2).....	13
Tabulka č. 3 – (název tabulky č. 3).....	14
Tabulka č. 4 – (název tabulky č. 4).....	15
Tabulka č. 5 – (název tabulky č. 3).....	16
Tabulka č. 6 – (název tabulky č. 3).....	17

V této části naleznete odkazy na všechny tabulky, grafy a fotografie, které se ve vaší práci nacházejí. Opět je zde mnoho způsobů, jak přílohy můžete formulovat. Vzorová ukázka je tvořena podobným způsobem, jako je vytvořený obsah práce. Jednotlivé útvary jsou popsány a je zde uvedeno, na které aktuální straně se nalézají.